

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. Opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 20. maj 2020	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

Senest 30.06.2020

Fagansvarlig eksamensvagt, Kim Sommer Jensen, kan kontaktes den første time af eksamen på e-mail ksj@law.au.dk. Efter denne time sender han et samlet svar på alle relevante henvendelser ud via Blackboard.

Tekniske problemer, kontakt BSS IT
Tlf.: 87 15 09 33
Mail: bss.it@au.dk

Opgave 1

Hansen ejede samtlige kapitalandele og var direktør i selskabet AirBattle A/S, der i 2017 lejede en ejendom med henblik på at starte en airsoft-skydebane. Det gik rigtig godt – selskabet rundede hurtigt et overskud på 1 million kroner – så der kom efterhånden mange kunder, der parkerede deres biler rundt omkring i området. Der var endvidere en del støj fra selve skydebanen. En nabo klagede derfor på et tidspunkt til kommunen, idet han efter at have studeret lokalplanen ikke mente, at der lovligt kunne drives en skydebane i området. Kommunen påpegede over for Hansen, at der ifølge lokalplanen alene kunne drives en ”servicevirksomhed” på ejendommen, og en skydebane var efter kommunens opfattelse ikke en servicevirksomhed. Der var i en periode drøftelser mellem kommunen og AirBattles advokat, Sørensen, men i efteråret 2018 udstedte kommunen et påbud til selskabet om at ophøre med at drive skydebane på området. AirBattle klagede efterfølgende til den administrative klageinstans – Planklagenævnet – der efter længere tids sagsbehandling traf afgørelse om at stadfæste påbuddet. Da selskabet fortsat fandt påbuddet helt urimeligt, bad Hansen herefter Sørensen om at indbringe sagen for domstolene.

Sørensen havde travlt, og han bad advokatfuldmægtig Mikkelsen om at indlevere en stævning mod kommunen. Mikkelsen indleverede dagen efter en stævning mod kommunen med påstand om, at kommunen skulle anerkende, at påbuddet var ugyldigt. Det fremgik i øvrigt bl.a. af stævningen, at AirBattle ikke ønskede bevisførelse ud over nogle få i stævningen fremlagte dokumenter samt en forklaring fra Hansen og en ansat i kommunen.

Retten behandlede sagen efter reglerne om småsager, og den pålagde herefter kommunen at indlevere svarskrift. Kommunen påstod i svarskriftet frifindelse, og den gjorde endvidere gældende, at reglerne om småsager ikke fandt anvendelse i denne sag, eller – såfremt reglerne fandt anvendelse – at retten skulle bestemme, at sagen ikke skulle behandles efter reglerne om småsager. Kommunen ønskede heller ikke yderligere bevisførelse.

Retten anmodede sagsøger om først at tage stilling til de processuelle spørgsmål, og Sørensen – der nu mødte i sagen – gjorde i forhold til disse spørgsmål gældende, at sagen skulle behandles efter reglerne om småsager.

Retten optog spørgsmålene til skriftlig afgørelse, og den afsagde den 27. november 2019 en kendelse. Det fremgik af kendelsen, at reglerne om småsager fandt anvendelse, men sagens videre behandling skulle ske uden at anvende dem. Sagen fortsatte således uden at anvende reglerne om småsager, og retten indkaldte til et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353 med følgende meddelelse: ”Der indkaldes til telefonmøde tirsdag den 21. januar 2020 kl. 10.00.” Meddelelsen indeholdt herefter praktiske oplysninger om det telefonnummer og den kode, der skulle anvendes.

Sørensen ringede ikke op den pågældende dag kl. 10, og retten besluttede samme dag kl. 10.15 at afvise sagen begrundet i sagsøgers udeblivelse. Dagen efter meddelte Sørensen retten og kommunens advokat, Jensen, at det var en fejl, at han ikke havde ringet op. Hans sekretær havde ikke fået fremnoteret sagen til den korrekte dag. Jensen meddelte samme dag retten, at sagsøgte foretrak at få sagen udsat på et forberedende møde. Retten ændrede herefter afgørelsen om afvisning og indkaldte til et nyt forberedende møde.

Jensen nedlagde under dette nye møde på sagsøgtes vegne påstand om sagens afvisning, idet sagen ikke kunne anlægges mod kommunen. Sørensen protesterede straks, idet han gjorde gældende, at

påstanden var fremsat for sent, og at kommunen i øvrigt kunne sagsøges.

Jensen anmodede endvidere – såfremt sagen ikke blev afvist – retten om at pålægge AirBattle at fremlægge en erklæring, som professor, dr.jur. Laugesen ifølge ham havde udarbejdet til brug for retssagen. Jensen havde ikke læst erklæringen, men en ansat hos AirBattle havde i fortrolighed fortalt ham, at erklæringen som grundlag for spørgsmålene til Laugesen bl.a. indeholdt en række oplysninger fra Hansen om virksomhedens drift – og dermed ejendommens brug – der kunne have betydning for sagen. Sørensen bekræftede, at Laugesen havde udarbejdet en ensidigt indhentet erklæring med titlen ”Hvad omfatter begrebet servicevirksomhed i en lokalplan”. Det var Hansen, der havde indhentet – og betalt – for erklæringen, idet den også skulle bruges i forbindelse med en række af hans andre selskaber, der drev airsoft-skydebaner. Sørensen havde forinden mødet talt med Hansen, og han ønskede ikke at fremlægge erklæringen. Det var Hansens opfattelse, at han ikke kunne pålægges editionspligt, og han ville i øvrigt under alle omstændigheder ikke efterkomme et sådant pålæg – han havde i den forbindelse været særligt ophidset i forhold til de indeholdte oplysninger om ejendommens brug, der alene var afgivet til brug for Laugesens besvarelse.

Spørgsmål:

- 1. Var kendelsen af 27. november 2019 om de processuelle spørgsmål korrekt?**
- 2. Var det korrekt, at retten ændrede afgørelsen af 21. januar 2020 om afvisning?**
- 3. Redegør for de overvejelser, som retten bør gøre sig i forbindelse med påstanden om afvisning og sagsøgers indsigelser mod påstanden.**
- 4. Redegør for de overvejelser, som retten bør gøre sig i forbindelse med spørgsmålet om editionspligt.**

Opgave 2

Birte Hansen og hendes ægtefælle Bent Hansen havde arvet et lille slidt sommerhus, der lå på en stor grund ved den jyske vestkyst tæt på Esbjerg. Den 15. januar 2020 indgik de hovedentreprisefortale med entreprisfirmaet SommerBolig A/S, der havde hjemting i Aarhus. Det fremgik af aftalen, at SommerBolig A/S skulle bygge et "luksusommerhus" på grunden, men lade det gamle sommerhus blive stående, da Birte og Bent Hansen ville bruge det til gæster. SommerBolig A/S hyrede Terrasse-Tømreren ApS til, i underentreprise, at anlægge en træterrasse rundt om det nye luksussommerhus. Af kontrakten mellem SommerBolig A/S og Terrasse-Tømreren ApS fremgik: *"Enhver tvist, der vedrører arbejdet i forbindelse med denne kontrakt, skal afgøres ved voldgift ved Voldgiftsinstituttet."* Det var Claus Clausen, der var ansat som tømrerlærling hos Terrasse-Tømreren ApS, der udførte det meste af arbejdet med terrassen.

Birte og Bent Hansen kiggede forbi sommerhuset i februar måned. Her konstaterede de, at samtlige vestvendte vinduer i det gamle sommerhus var i gået stykker. En nabo fortalte dem, at han havde set nogle håndværkere køre træbrædder ind på grunden, og i den forbindelse havde træbrædderne ramt vinduerne. Da Bent og Birte Hansen henvendte sig til SommerBolig A/S blev de blot henvist videre til Terrasse-Tømreren ApS, som nægtede ethvert kendskab til skaden. Bent og Birthe Hansen besluttede derfor at anlægge sag mod Terrasse-Tømreren ApS. De bad derfor advokat Andersen om at udtage stævning. I stævningen, der blev fremsendt til Retten i Esbjerg den 5. marts 2020, påstod Birte og Bent Hansen Terrasse-Tømreren ApS tilpligtet til at betale 150.000 kroner.

I sit svarskrift af 16. marts 2020 nedlagde Terrasse-Tømreren ApS påstand om, at sagen skulle henvises til Retten i Holstebro, da Terrasse-Tømreren ApS havde sit værksted og kontor i Holstebro. Som subsidiær påstand nedlagde Terrasse-Tømreren påstand om frifindelse. Frifindelsespåstanden støttedes på to forhold. Dels blev det gjort gældende, at vinduesrammerne var rådnet, hvilket var årsagen til, at vinduerne var gået i stykker blot ved et "lille puf" med terrassebrædderne. Dels blev det gjort gældende at årsagen til, at vinduerne overhovedet var blevet ramt, var, at den tilkørselssti, der var blevet lavet i forbindelse med byggeriet, og som skulle gøre det muligt at fragte materiale ind på grunden, var skæv og dårligt udført. Ifølge kontrakten mellem SommerBolig A/S og Terrasse-Tømreren ApS var det SommerBolig A/S, der havde ansvaret for anlæggelse af tilkørselsstien.

Retten i Esbjerg afsagde kendelse den 26. marts 2020. Af kendelsen fremgik det, at retten anså sig for kompetent til at behandle sagen.

Terrasse-Tømreren ApS indleverede herefter følgende til Retten i Esbjerg den 7. april 2020:

"I sagen mellem Birte og Bent Hansen og Terrasse-Tømreren ApS indstævnes SommerBolig A/S. SommerBolig A/S tilpligtes at friholde Terrasse-Tømreren for ethvert beløb inkl. renter og sagsomkostninger, som Terrasse-Tømreren ApS måtte blive pålagt at betale Bent og Birte Hansen i den af 5. marts 2020 anlagte sag."

Dette protesterede SommerBolig A/S over. Ved dom af 30. april 2020 afviste Retten i Esbjerg, at kunne behandle sagen mellem Terrasse-Tømreren ApS og SommerBolig A/S, ligesom retten bemærkede, at betingelserne for at kunne inddrage SommerBolig A/S i sagen mellem Terrasse-Tømreren ApS og Birte og Bent Hansen ikke var opfyldt.

Birte og Bent Hansen ærgrede sig over dommen, da de anså det for hensigtsmæssigt, at SommerBolig A/S blev inddraget i deres sag mod Terrasse-Tømreren ApS. Dels fordi SommerBolig A/S kunne bidrage med oplysninger, dels fordi de var af den opfattelse, at det kunne gøre det nemmere for dem at rette et krav mod SommerBolig A/S, såfremt det efter bevisførelsen måtte vise sig nødvendigt. Advokat Andersen ankede derfor på vegne af Birte og Bent Hansen byrettens dom den 18. maj 2020. Landsretten afviste imidlertid anken.

Retten i Esbjerg indkaldte herefter til forberedende retsmøde i sagen mellem Bent og Birte Hansen og Terrasse-Tømreren ApS. Af indkaldelsen fremgik det, at parterne skulle drøfte bevisførelsen under sagen. I stævningen havde Bent og Birthe Hansen angivet, at de ville føre bevis ved vidneafhøring af Claus Clausen, da de antog, at det var ham, der havde forårsaget skaden. De ville tillige indkalde naboen, der havde overværet skadesforløbet, som vidne. Claus Clausen ønskede imidlertid ikke at vidne, da han var bange for, at han ville miste sit job hos Terrasse-Tømreren ApS og i øvrigt ødelægge sine fremtidige jobmuligheder. Birte og Bent Hansen bad derfor retten om at pålægge Claus Clausen at afgive forklaring for retten.

Spørgsmål:

- 1. Er det korrekt, at Retten i Esbjerg har kompetence til at behandle sagen mod Terrasse-Tømreren ApS?**
- 2. Giv en begrundet redegørelse for, hvilke overvejelser Retten i Esbjerg bør have foretaget i forbindelse med rettens dom af 30. april 2020?**
- 3. Var det korrekt, at landsretten afviste anken fra Bent og Birte Hansen?**
- 4. Kan Claus Clausen pålægges at afgive forklaring for retten?**